Til Tidsfordriv i Ledige Stunde
vil jeg skrive ned mine Barnedoms
minde, og da min Fader reiste til
Ishavet først som Fangstmand siden
som Harpuner og tilslut som Skipper
var det Ishavet som Intreserte mig
mest, til jeg selv i en ung alder begynte
at reise til Ishavet som jeg nu har
reist til, til jeg er bleven saa Gammel at
jeg selv saa at Yngre krefter er bedre
paa Ishavet saavel som andre steder

Min Fader reiste flere Aar som
Harpuner med Brigen Jan mayen
Skiper Eling Karlsen og siden med
Sivert Tobisen, første Fartøi min
Fader førte var en Liden Jagt som
hed Spekulasjonen tilhørende Helbert
Pettersen, Jagten var paa 7 Commerslest
det bliver 14 ton efter den nu gjeldende
opmaaling, Det var i Aaret 1863,

I 1864 kom der tre fangstfartöier
op paa östsiden av nordostlandet
Kaelsen havde seilet runt nordost
landet aaret forud, Dise tre fartöier
Seilte op norden for Syvöerne, men vor
lang öst paa nordostlandet ved
man ikke sikert men at det var
östenfor Cap Platan er sikert, mulligens
har dem vert ved Storöen eller i
nerheden av den,
Dise tre Fartöier var Jagten
Ane Elisabet, Skipper Mattilas, og
Jagten Danoline Skipper Jane
Aarström, og Skonert Eolus Skipper
Sivert Tobisen, alle fra Tromsö
dem traf Hvalrosen paa Land
og her dræpte dem saa meget
Hvalros at dem lastet alle tre
fartöier men endnu var her overflod
i jen, men nu kom Isen drivende

og satte mod Land og vinden
Jalt paa Landet kunde dem ikke
kome sig under seil, saa dem blev
fast her, den 17de August forlåte dem
Alle tre Fartöier som endnu da var
i behold, men da det nu var en ny
Fangstpladts dem var paa turde dem
ikke vente langer faar at kome lös,
nu ved man at her kan være frit
faar Is baade August og September
men det havde man ikke rede paa
Dengang, Det var di tre beste Ishavs
Skippere Tromsö havde dengang, og
mulligens har dem dengang vert
fulkommen saa God som endel av
Ishavsskipperne nu er sjönt det nu
er over 65 aar siden,
Det var en bra distans dem roet
fra baksiden av nordostlandet og
og til Advent bai, Isfjorden, vor

Dem paatraf Jagt Spekelasjonen Skipper Petter Björvig og Jagten Venskabet Skipper Ioral Sundström

En av Baadene blev optaget i Forlandsundet av Skonert Aksel Torsen Skipper Johan Helstad, man fordelte nu mandskabene paa dise tre Partöur som nu seilte jem til Tromsö med dem, dem havde vert 13 dage i Baadene

Mattilas var flere Gang jeme hos min Fader og jeg sad altid og hörte paa dem naar dem sad og talte samen, jeg husker spesielt da han fortalte om en Hund han havde med sig som han maatte kaste paa Sjöen og skyde da dem ikke havde Radt i Baaden til den, den Gamle Isharvsskipper som havde drebt paa tusin vis

av Polardyr, var endnu rört naar han fortalte om det

En Anden fortaling jeg hörte men den er gaaet mig meget av minde saa jeg er ikke rigtig siker om det bliver rigtig sant det jeg nu fortaler men da jeg ikke har seet nogen beskrivels om det skal jeg fortale det saa Godt som jeg husker,

Brigen Jan Maien var paa Fangstur paa Spidsbergen, min Fader var med Jan Maien og det er naak derfra jeg har det, da dem om Someren, Aarstal husker jeg ikke, Da dem kom til Rödebai var dem i land, i Rödebai stod og staar vist endnu en Rusebod som er opsat i den Graa Oldtid vor Rusurne har overvintret, ja di siste Aar har flere Tromsofolk

i alt, mad eller brensel fantis ikke, to mand som laa i en köi havde værst styke sæpe i Haanden som dem havde Spist av,

Jan maiens mandskab Grov op av Sneen di tre som laa ude og begravet dem samen med di andre, Fartöiet var vist en Liden Skonert som antagelig hörte jeme i Hamerfest, for to av di döde havde en Söster som var fra Alten men Gift i Tromsö,

En Anden Tildragelse var jeg sel med og vil fortelle den saa klart som det er mig mulig,

I aaret 1917 var jeg med en kuter fra Tromsö paa Fangs i nordishavet vi seilte fra Tromsö siste dage av Juni det var vaar anden tür den somer, i nerheden av Kalkap traf vi noget Is men veiret var mindre Godt da det var taage Ganske stadig, men vi var ganske heldig og fik efter disse forhold bra fangst av Storkobe, men da det nü blev slüt med Isen blev det og slüt med fangsten, vi seilte da til novaia Semlia, vad Dato det var husker jeg ikke nü, men jeg antager at det var allerförste dage av Aügüst, vi kom om natten underland ved Sortkap, veiret var rigtig fint, Stile og Solskind,

Skipperen og tre mand roet iland

for at se sig om, dem kom ombord
om morgenen kl 4, Skipperen bad mig
om at tage en par mand med mig
og ro i land og tage ombord nogle
Planker, da her var overflod av Planker
og runttömer som var drevet op her

Da vi kom tillands med Baaden
drog vi den op paa stranden som var
fin vid vand, her var en Ganske steil
Jordbakke at kome op over, men da
vi var komen op var dét bare en
jevn flade at se saalangt synet regte
med en uendelig mengde av smaa
og store vand eller Indsjöer, vi saa
én mengde Fugel i, mest av Gaas
og Svan dog var det flere sorter,

vi Gik omtrent en halvtime ret
op av baaden, da vi vente om var
vi siker paa at kome ret ned til
Baaden, men da vi kom til stranden
var vi flere kilometter fra Baaden
for landet var saa jevnt som et

Gulv saa vi havde intet merke at
Gaa efter, og Sjöen kunde vi ikke
se för vi var fremme paa moelen,

vi tog nogle Planker i Baaden
og roet ombord,

Da vi havde spist midag roet
Skipperen, förste Harpunner, motören
tre av mandskabet og Haaken i
Land, dem havde Skydevaaben alle
meningen var vel at drive lit
Sport, da her ikke var noget andet at
jöre, vi som var yen ombord Spaket
nogle Kobe, kl 6 om Aftenen kom baaden
ombord, men för den kom tilsiden
saa jeg at der fattes en mand og
jég saa at det var haaken som var
borte, da dem kom tilsiden spurte
jeg dem vor haaken var, er han ikke komen,
ja saa komer han vel snart sagde
Skipperen, dem havde en hel del Gaas
to döde Svaner og to Levende Svanunger
med sig ombord, Da kl blev 8 om aftenen
og endnu var han ikke komen tilbage

blev der sent fire mand i Land
for at lede efter han, dem komombord
Kl 3 morgen men havde intet seet
til ham, kl 4 om morgenen Gik vi
atter iland fire mand og paa den
maade holte vi paa i 8 dage og netter
paa samme tid som vi ombord Sjød
og benyttet Taagelûren stadig,
vi undersögte kysten bege
veier da vi antog at han vilde söge
til kysten, Skepperen sagde at dem
var komen i Land havde Haaken
spört Skepperen om han fik tage
med sig nogle Planker til Tromsö
da han skulde byge noget, og da
Skepperen gav ham lov skiltes dem
ad han gik da henimod en bugt
vor der laa meget mattrial det
var det siste dem saa han, vi
var flere gang udi Bugten men
Der havde han ikke vert, vi satte
op flere merker med malt tenger
paa vad vei han skulde Gaa foor
at træfe os og Partöiet, i Sanden

rifte vi spyd som viste vad vei
han skulde Gaa, Han havde en
Remington Rifle med sig, og enkel
del kaaberpatroner men det var mange
av dem som ikke Gik av, forresten
var han ingen Skyter men havde
stor intrese for Jagt og Fangst

Min mening er at han har
möt Rensdyr og begyndt at fölge
efter dem til han var komen paa
Vilspor, vi saa engang avtryk av
stövlesaalene men det sjultes snart da
han antagelig ikke vilde gaa der vor
det var blöt, har han gaaet her har
vi sikert fundet Sporet efter ham
medens han antagelig har Gaaet
der vor det var tört

Da vi havde let her i 8te
Dage Gik vi herfra og nordover
og var i land paa forskjelige steder
men kunde intet finde, vi slutet
nu med vaar undersögelse og
Seilte jem til Tromsö

Da vi kom til Tromsö blev der avlagt Sjöforklaring,

Den norske Regjering fik den Rüsiske Regjering til at avhöre di Rüssiske fangsfolk som var paa Novaia Semlia om dem kunde Give nogen oplysning

om Vinteren kom der underretning fra den Rüsiske regjering om at en Samojeder havde funden en fremmed mand antagelig Nordmand i en Rüsisk Fangsthytte fri for mad og lite klader, Samojederen vilde tage ham med sig men han slog Samojederen og vilde ikke fölge med ham

Samojederen reiste da tilbage til di andre Samojedere efter först at have lagt noget törret kjöd igjen

Da det nu kom flere Samojedere did var manden forsvunden

men dem fant en Tjeel som Haakons navn var skaaret dybt i Tjelen og saa var det skrevet med Blyant noget men da Tjelen ikke var hövlet var det Ganske umulig at faarstaa det

Dog kunde man Godt læse Fartöiets navn og at han ikke havde noget paa Födern, og det var Ganske rimelig at han var fri for noget paa Födern efter som han havde Gaaet,

Der han fantes var fem norske mil fra det sted han forlod os, og tversimod vor vi havde undersögt, om han havde Riflen berettes ikke, Datoen som Samojederen fant ham tror jeg at det stod den 25de September men da det var efter Rüsisk tid har jeg ikke rede paa det

men at han har vert Sinsforviret er sikert og det er naak ikke noget at undres over, for han har vist probert

forsjeligt, baade av Hunger og Andre Lidelser den Tid han Alene vandret forlat indpaa Novaia Semlias Tundra